

Tygodnik Gospodarczy

WYDAWNICTWO
IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W POZNANIU

Organ publikacyjny Wojewódzkiego Wydziału Apropozycji i Handlu, Wojewódzkiego Wydziału Przemysłowego, Izby Przemysłowo-Handlowej i Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

Rok I

29 grudnia 1945

Nr 5

Trudności nie powinny nikogo zrażać!

(Z przemówienia Prezesa Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu

S. Kałamajskiego, wygłoszonego na Plenarnym Zebraniu Izby w dniu 21 grudnia br.)

Od czasu ostatniego zebrania upłynęły zaledwie dwa miesiące, mimo to jednakże w tym krótkim okresie czasu mamy do zanotowania fakty przekształcające pole inicjatywy prywatnej w sensie jej zwięzienia. Gdy do niedawna jeszcze mówiono, że drobne i średnie zakłady przemysłowe pozostaną zasadniczo w rękach prywatnych, to ostatnio miarodajny czynnik gospodarczy, Minister Przemysłu, w przemówieniu swoim na zjeździe PPR w Warszawie stwierdził, że czynniki rządzące, wysuwając postulat unarodowienia, że **średniego** przemysłu, kolei i banków, nie wyrzekają się równocześnie polityki, umożliwiającej rozwój inicjatywy prywatnej w **drobnym** przemyśle, rzemiośle i handlu — na odwrót — będą dążyły do zapewnienia pewności inwestycji w dziedzinach przeznaczonych dla inicjatywy prywatnej.

Mamy zatem do czynienia z ewolucją polityki gospodarczej państwa w kierunku objęcia przez nie również i dziedziny **średniego** przemysłu, pierwotnie uważanego za należący do zakresu działania inicjatywy prywatnej.

Jako pocieszający fakt mamy do zanotowania deklarację Ministerstwa Apropozycji i Handlu w sprawie prywatnego handlu hurtowego. Ministerstwo w okólniku swym do Urzędów Wojewódzkich stwierdza, że w opracowanej przez Ministerstwo strukturze krajowego aparatu rozdzielczego hurt prywatny ma do spełnienia ważne zadanie zaopatrywania w towary sieci detalicznej handlu prywatnego i obok formy państwowej i spółdzielczej przewidziany jest jako bezpośredni odbiorca przemysłu państwowego.

Pocieszającym jest obecnie przychylny stosunek do udziału prywatnych przedsiębiorstw w handlu zagranicznym. Ostatnio powołane do życia Zrzeszenie Eksporterów i Importerów będzie tą komórką zespalającą w sobie wszystkie firmy dopuszczone do handlu zagranicznego. Jeżeli chodzi o interesujące nas

zagadnienie ustroju samorządu gospodarczego i jego zadań w obecnym ustroju gospodarczym, to muszę przede wszystkim z zadowoleniem stwierdzić, że jakiegokolwiek przekształcenie naszego samorządu nie jest zamierzone — przeciwnie, pozostawiając go w dotychczasowej formie, przewiduje się dla niego pewne funkcje w administracji życiem gospodarczym, z których jako pierwszą funkcję zleconą — zorganizowanie zrzeszeń przemysłu prywatnego — wykonują względnie wykonały już poszczególne Izby przemysłowo-handlowe.

Gdy przedsiębiorczość prywatna domaga się właściwego dla siebie pola działania, musi ona ze swej strony działanie to prowadzić zgodnie z dobrze zrozumianym interesem Państwa, do którego należy w pierwszym rzędzie **względ na interes konsumenta**, a więc przede wszystkim szerokich warstw ludności pracującej, oraz na **interes Skarbu Państwa**, którego zasobność jest koniecznym warunkiem wydajnej akcji na polu odrodzenia gospodarczego naszego zrujnowanego kraju. Warto tu jednak zaznaczyć, że nie maksymalne, lecz **racjonalne** obciążenie podatkowe dochodów, a jeszcze słuszniej — zysków przedsiębiorcy, dać może najlepsze wyniki dla Skarbu Państwa oraz dla ogólnego dobra naszej gospodarki, jak tego uczy wiedza i praktyka oraz teoria i karbowość. Jeżeli chodzi o interes konsumenta, to obowiązkiem społecznym przedsiębiorcy (uspołecznionego, a nie upaństwowionego, które to dwa pojęcia niejednokrotnie całkiem niesłusznie się identyfikuje) — jest stosowanie właściwej kalkulacji i nienadużywanie okresów braku towaru na rynku dla podwyższania cen, niesprawiedliwionej zasadą odkupu.

W niniejszym numerze:

Trudności nie powinny nikogo zrażać — Obliczanie zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy — Współdziałanie władz skarbowych przy sporządzaniu bil. otwarcia — O ułatwienie dostępu do rzemiosła — Zmiana taryfy pocztowej

W najbliższych numerach:

Stawki w podatku obrotowym — Znowelizowane przepisy ustawy o państw. pod. dochodowym — Właściwe oznaczenie przedsiębiorstw — Dekret o majątku opuszczonych i porzuconych — O pośrednictwie pracy.

Stale działają:

Skarbowość — Księgowość — Pieniądz i kredyty — Sprawy socjalne — Komunikacja — Ustawodawstwo handlowe — Administracja przemysłowa — Przemysł — Rzemiosło — Handel

Wszystkie jednakże te trudności, w jakich pracuje i jakie ma do pokonania przedsiębiorczość prywatna, nie powinny nikogo zrażać. Musimy mieć

przekonanie, że położenie nasze ostatecznie ustabilizuje się w ramach racjonalnych, uwzględniających zarówno słuszny interes społeczny, jak i prywatnego przedsiębiorcy, i że będzie nam dana możliwość pracy spokojnej, rzetelnej i wydajnej, a wkład nasz nie będzie tylko cegiełką w budowie gmachu nowej Polski, lecz jego mocnym fundamentem.

Pod koniec swego przemówienia prezes Kałamański zapelował do radców, ażeby zarówno sami wprzęgli się w

akcję zagospodarowania Ziemi Lubuskiej, jak również propagowali, gdzie tylko mogą, konieczność prowadzenia tej akcji, tak ważnej dla nas zarówno pod względem gospodarczym, jak i politycznym.

Przemówienie swoje zakończył prezes Kałamański wezwaniem o propagowanie „Tygodnika Gospodarczego” wśród najszerzych kół gospodarczych, zaznaczając, że będziemy wdzięczni za wszelkie uwagi i życzenia, odnoszące się do treści i formy naszego pisma.

Jak obliczać zaliczki miesięczne na państwowy podatek dochodowy?

Większość płatników podatku dochodowego, zwłaszcza tych, którzy nie mogą pozwolić sobie na utrzymywanie wyszkolonego w sprawach podatkowych personelu, boryka się z trudnościami przy obliczaniu zaliczek miesięcznych. Z tych to względów podajemy kilka uwag o sposobie obliczania zaliczek na podatek dochodowy, zgodnym z obowiązującymi w tej mierze wymogami władz skarbowych.

W obecnym układzie rozwoju i odbudowy życia gospodarczego, większość podatników podatku dochodowego w naszym okręgu rozpoczęła lub też rozpoczyna swą działalność gospodarczą dopiero w ciągu roku. Posiadane przez podatników źródła dochodu trwają w procesie stałego rozwoju, bądź też podatnicy uruchamiają dalsze, dotąd nieczynne warsztaty pracy; nadto ulegają ciągłym zmianom ceny towarów i robocizny; wszystko to powoduje znaczne niejednokrotnie odchylenia w wysokości miesięcznych dochodów.

Stąd też zaliczki miesięczne obliczone być winny w taki sposób, by odpowiadały rzeczywistym dochodom podatników i ich zdolności płatniczej a nadto, by nie hamowały dalszego należytego rozwoju przedsiębiorstw.

1. Obliczanie zaliczek przy dochodach o niskim stopniu wahanía.

Przy dochodach stałych lub też wykazujących stosunkowo niski stopień wahanía w poszczególnych miesiącach, za podstawę obliczenia zaliczek przyjmować należy dochód za dany miesiąc, pomnożony nie przez 12, lecz przez ilość miesięcy, pozostałych do końca roku, licząc od czasu rozpoczęcia działalności podatnika i przyjmując przy tym miesiąc, w którym rozpoczęto działalność, jako cały.

Zasady inwentaryzowania i bilansowania w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych

Na półkach księgarskich ukazało się ostatnio piąte wydanie pracy prof. Skalskiego pt. Zasady inwentaryzowania i bilansowania w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych. W tej książce zawsze aktualnej, omawia autor na wstępie funkcje inwentarza i bilansu oraz niezmiernie ważne zagadnienia wartości przy inwentaryzowaniu i bilansowaniu, następnie w sposób systematyczny przedstawia wymogi zwyczajowe i prawne, łącznie z podatkowymi, odnośnie inwentaryzowania i bilansowania poszczególnych rodzajów składników majątkowych i kapitałów. W szczególności obszernie potraktowane są zagadnienia odpisów na umorzenie środków inwestycyjnych, rezerw i sum przechodnich, wreszcie rachunek strat i zysków. Przedsiębiorca, księgowy, władze nadzorcze, rewident skarbowy itd. znajdują w tej książce gruntowne wyjaśnienia różnych wątpliwości występujących w praktyce.

Kurs jednolitego planu kont

obowiązującego przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe rozpocznie się w Akademii Handlowej dnia 7 stycznia 1946 r. Informacje: Wały Zygmunta Starego 2/3 I ptr. pokój 78 godz. 11—12.

Tak więc przy rozpoczęciu działalności:
w miesiącu II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.
okres działalności
miesiący 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Każdorazowy dochód miesięczny mnoży się przez właściwą liczbę okresu działalności — niezmienną do końca roku — i przypadający od tak obliczonego dochodu według skali podatek dzieli się przez tę samą liczbę (mnożnik = dzielnik). Otrzymany iloraz, po dodaniu 50% dodatku wojennego, stanowi kwotę zaliczki, przypadającą do uiszczenia za dany miesiąc.

Uprawdopodobnione przez podatnika straty w danym miesiącu, potrąca się od dochodu następnego z kolei miesiąca.

Jeżeli obliczona w powyższy sposób zaliczka za miesiąc grudzień danego roku łącznie z poprzednio uiszczonymi zaliczkami przekroczy kwotę podatku, przypadającą od całorocznego dochodu, władza skarbową obniży kwotę zaliczki za grudzień do pozostałej różnicy lub też zupełnie zaniecha poboru, gdy uprzednio uiszczono zaliczki pokrywają kwotę podatku, przypadającą od całorocznego dochodu.

Przykład obliczenia:

Podatnik rozpoczął działalność i osiągnął pierwszy dochód w marcu. Do końca roku pozostaje 10 miesięcy.

Mnożnik dochodu miesięcznego: 10

Dzielnik podatku: 10

Miesiąc	Dochód danego miesiąca zł	Podstawa podatku (kol. 2×10) zł	Podatek w/g skali z art. 23 zł	Kwota miesięcznej zaliczki zł
1	2	3	4	5
III	150	1.500	0	0
IV	2.000	20.000	2.156	215
V	4.000	40.000	6.216	621
VI strata	1.000 6.000	0	0	0
VII	—1.000 5.000	50.000	8.955	895
VIII	3.000	30.000	3.864	386
IX	1.000	10.000	742	74
X	1.500	15.000	1.323	132
XI	100	10.000	0	0
XII	5.000	50.000	8.955	895
		21.750		3.218

Podatek od dochodu 21.750,— zł wynosi w/g skali tylko zł 2.464,—.

Zaliczka za miesiąc grudzień powinna być przeto obniżona do kwoty zł 141 — (3.218 — 2.464 = 754; 895 — 754 = 141). Kwoty podatku w powyższym przykładzie obliczono bez 50% dodatku wojennego.

2. Obliczanie zaliczek przy dochodach o wysokim stopniu wahanía.

Przy dochodach wysokich lub też wykazujących z miesiąca na miesiąc znaczne wahanía (co zwłaszcza zachodzić będzie w przedsiębiorstwach, dla których właściwym jest Urząd Rewizyjny), poprzednio omówiony sposób obliczania zaliczek niezawsze będzie odpowiedni.

W tych przypadkach za podstawę obliczenia zaliczki przyjmować należy dochód **spodziewany** do końca roku, t. j. **rzeczywisty** dochód od początku okresu działalności podatnika **podzielony** przez ilość miesięcy, w których trwała działalność i **pomnożony** przez ilość miesięcy, pozostałych do końca roku, licząc od czasu rozpoczęcia działalności podatnika.

Podatek, przypadający według skali od spodziewanego dochodu **dzieli** się przez ilość miesięcy, pozostałych do końca roku, licząc od czasu rozpoczęcia działalności i **mnoży** się przez ilość miesięcy, w których trwała działalność. Po odjęciu od tej kwoty sumy zaliczek, przypadających (uiszczonych)

za okres ubiegły, otrzyma się kwotę zaliczki, przypadającą do uiszczenia za dany miesiąc.

W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, a zwłaszcza, gdyby uiszczenie zaliczki — obliczonej w ostatnio podany sposób — mogło zagrozić egzystencji gospodarczej podatnika, władze skarbowe **mogą** obniżyć wysokość zaliczki za dany miesiąc do kwoty, stanowiącej różnicę pomiędzy podatkiem, przypadającym od ogólnego dochodu, osiągniętego za cały okres działalności podatnika a łączną sumą zaliczek, przypadających za okres poprzedzający dany miesiąc, za który oblicza się zaliczkę.

Mgr. Z. Mielcarzewicz

Współdział władz skarbowych przy sporządzaniu bilansów otwarcia

Nawiązując do zamieszczonego w Nr. 1 naszego Tygodnika z dnia 1 grudnia 1945 roku (na str. 5), tekstu instrukcji Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 października 1945 roku o wyjątkowych zasadach sporządzania bilansów otwarcia przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i nad którymi ustanowiony został zarząd państwowy, informujemy zainteresowane zakłady, iż odnośnie udziału przedstawicieli Izby Skarbowej (§ 13 instrukcji) w komisjach szacunkowych, powołanych do oszacowania składników majątkowych przedsiębiorstw i zakładów — w okręgu naszym do udziału upoważnieni zostali Naczelnicy poszczególnych Urzędów Skarbowych lub ich zastępcy z tym jednak, iż odnośnie większych przedsiębiorstw

oraz jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa, położone na obszarze miasta Poznania — udział w komisjach wezmą buchalterzyrewidenci Urzędu Rewizyjnego.

Dla uniknięcia zatem zbędnej korespondencji między poszczególnymi instancjami skarbowymi z jednej strony a przedsiębiorstwami z drugiej, jak i związanego z tym przewlekania spraw, te przedsiębiorstwa, w których zachodzić będą przypadki szacowania, winny zawiadomienia o rozpoczęciu prac komisji szacunkowych przesyłać **bezpośrednio** Urzędowi Skarbowym (Urzędowi Rewizyjnemu w Poznaniu) a nie Izbie Skarbowej.

Mgr. Z. Mielcarzewicz.

Kredytowanie podatku spożywczego od cukru

Ministerstwo Skarbu, opierając się na postanowieniach art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) oraz § 40 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564), upoważniło Izby Skarbowe (Delegatury Ministerstwa Skarbu na ziemiach nowoprzyłączonych) do udzielania cukrowniom 10 (dziesięcio)-dniowego **nieoprotentowanego** kredytu podatku spożywczego od cukru, wydanego Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni „Spółem” na cele zaopatrzenia ludności cywilnej w cukier na kartki aprowizacyjne.

- a) przez porękę zakładów kredytowych, zdolność poręki których uznała właściwa władza,
- b) przez zastaw akcyj Narodowego Banku Polskiego tudzież papierów wartościowych, przyjmowanych pod zastaw przez Narodowy Bank Polski, według ustalonego kursu oraz
- c) przez zastaw cukru.

Pozostałe, przewidziane w obowiązujących przepisach, formy zabezpieczenia kredytu a mianowicie: przez wpisanie do ksiąg wieczystych na rzecz Skarbu Państwa prawa zastawu lub kaucji hipotecznej, przez zastaw cukrowni oraz przez złożenie weksla kaucyjnego, wystawionego przez zarząd cukrowni i żyrowanego przez dwóch odpowiedzialnych członków zarządu lub rady nadzorczej — nie mogą być użyte.

Kredytowany podatek powinien być zapłacony najpóźniej 10 (dziesiątego) dnia, następującego po dniu wywozu z cukrowni odnośnej partii cukru.

Mgr. Z. Mielcarzewicz

Omawiany kredyt udzielony być może jedynie z zastosowaniem obowiązujących w tej mierze przepisów i zarządzeń o kredytowaniu podatku od cukru w ogóle.

Co się tyczy sprawy **zabezpieczenia kredytu**, to zabezpieczenie to może być dokonane wyłącznie w jednej z następujących form:

Podatek od nieruchomości

Na podstawie ustawy z roku 1933 o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 172), korzystali płatnicy z ulgi, nie płacąc podatku od nieruchomości. Dekret z dnia 13. 4. 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 73), który zawiesił do 31. 12. 45 ulgi inwestycyjne, wynikające z ustawy z r. 1938, nie zawiera żadnych postanowień odnośnie zawieszenia ulg, płynących z ustawy z r. 1933. Tymczasem ukazało się rozp.

wykonawcze Ministra Adm. Publicznej z dnia 15. 4. 45 (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 173), które zawiesiło ulgi, stosowane w myśl ustawy o ulgach inwestycyjnych z r. 1933.

Wobec powyższego Izba Przem.-Handlowa w Poznaniu, zwróciła się za pośrednictwem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych w Warszawie do Ministerstwa o wyjaśnienie tej wątpliwości.

Wykaz przedmiotów, których okres zużycia nie przekracza pięciu lat

Rozpoczynamy w niniejszym numerze druk wykazu przedmiotów, których okres zużycia nie przekracza 5 lat. Wymienione przedmioty może płatnik potrącić jednorazowo od dochodu.

W jednym z najbliższych Nr „Tygodnika” omówimy szczegółowo sprawę amortyzacji.

A. Maszyny i aparaty.

1. Agitatory kwasowe dla rafinerii olejów i tłuszczów,
2. Akumulatory elektryczne wszelkie,
3. Aparaty i przyrządy przenośne do cięcia i spawania metali gazami przemysłowymi,

4. Aparaty i maszyny elektryczne jako to: prostowniki, przetworniki, oporniki, rozruszniki i wyłączniki wszelkiego rodzaju, pracujące w kopalniach pod ziemią,
5. Aparaty do natryskowego malowania i pokrywania metalami
6. Aparaty do zamykania skrzyń,
7. „ elektryczne:
  - bezpieczniki paskowe i korkowe, wraz z gniazdami, sworzeniami i kapami,
  - bezpieczniki rurowe wysokiego napięcia,
  - gniazda wtykowe,
  - odłączniki wysokiego napięcia,

- Aparaty elektryczne:
 przełączniki w trójkąt gniazda,
 przełączniki zmiany kierunku obrotów,
 przełączniki i wyłączniki do aparatów pomiarowych,
 skrzynki automatyczne suche i olejowe,
 skrzynki przyłączowe zwykłe,
 skrzynki przyłączowe z bezpiecznikami,
 wyłączniki i przełączniki drążkowe zwykłe,
 z kapami do zmontowania z tyłu tablic,
 wyłączniki olejowe wysokiego napięcia,
 wyłączniki słupowe,
8. Aparaty do projekcji filmów (nieme) z przynależnymi częściami i instalacją,
  9. " do projekcji filmów (dźwiękowe) z przynależnymi częściami i instalacją,
  10. " do nagrywania dźwięków na taśmie filmowej z przynależnymi częściami i instalacją (stałe),
  11. " do nagrywania dźwięków na taśmie filmowej z przynależnymi częściami i instalacją (ruchome),
  12. " do nagrywania dźwięku podkładanego (dubbing)
  13. " do zdjęć filmowych na taśmie (statywowe) z przynależnymi częściami,
  14. " do zdjęć filmowych na taśmie (sprężynowe, ręczne) z przynależnymi częściami,
  15. " redukcyjne do redukcji filmów szerokości 35 mm na szerokość taśmy 16 mm z przynależnymi częściami i instalacją,
  16. " fotograficzne z przynależnymi częściami,
  17. Aparaty do wytwarzania siarczanu miedzi,
  18. " do wytwarzania materiałów wybuchowych inicjujących, jak piorunian rtęci, azotek ołowiu, acetylenek miedzi itp.
  19. " do wytwarzania żywic sztucznych,
  20. " do nitrowania, sulfonacji, bronowania i chlorowania retorty, autoklawy, dublofondy frendenking itp.
  21. " służące do pizerobu kwasów: azotowego, siarkowego, bromowego, solnego, salicylowego i benzoowego oraz ługu sodowego i potasowego,
  22. " do wytwarzania nitrogliceryny, tetrylu itp.
  23. " zawierające części szklane w przemyśle chemicznym,
  24. " porcelanowe, kamionkowe i emaliowane (kotły, wyparniki itp.), w przemyśle chemicznym i farbiarskim,
  25. " do fabrykacji chlorku potasu, jak rynnny, ślimaki,
  26. " do koncentracji roztworu kwasu siarkowego,
  27. " od odwadniania soli glauberskiej i otrzymywania siarczanu sodu,
  28. " do mycia koksu,
  29. " farbiarskie we włókiennictwie,
  30. " gazowe do prasowania we włókiennictwie,
  31. " miernicze do kotłów i pras,
  32. " do wyświetlania beczek w browarnictwie,
  33. Betoniarki,
  34. Bębny i kalibry sortownicze,
  35. Bębny w przemyśle garbarskim,
- (Ciąg dalszy nastąpi)

O ułatwienie dostępu do rzemiosła

Nie mamy do tej chwili dokładnej statystyki ubytku osobowego w naszym rzemiośle, spowodowanego przez wojnę i okupację. Straty te są napewno bardzo poważne i obejmują wszystkie stopnie zaawansowania fachowego, tj. zarówno rzemieślników samodzielnych, jak i czeladników i uczniów. Braki te dają się odczuwać w niektórych zawodach już obecnie bardzo dotkliwie. Samodzielni mistrzowie prosto wydzierają sobie wzajemnie fachowych czeladników, przeliczując się w ofiarowaniu wynagrodzenia, przekraczającego niekiedy znacznie stawki przewidziane w umowach zbiorowych. Dzieje się to już dziś, kiedy nasze życie gospodarcze zaczyna dopiero dźwigać się z martwoty. W chwili, gdy rozwój gospodarczy nabiera pewnego rozmachu, brak rzemieślniczych sił fachowych w wielu gałęziach rękodzielnictwa przybrać może formy bardzo poważne. Tyczy się to przede wszystkim rzemiosł budowlanych, oraz wszystkich tych, które są pośrednio z budownictwem związane.

Z tego stanu rzeczy zdają sobie sprawę zarówno samorząd gospodarczy rzemiosła, jak i władze centralne. Środki zaradcze, mające na celu częściowe chociażby wypełnienie dotkliwych luk, powstałych w kadrach rzemieślniczych, idą w kierunku skrócenia drogi do usamodzielnienia się rzemieślników. Wytyczne w tej sprawie daje reskrypt Ministerstwa Przemysłu z dnia 7. V. 1945 r. Rz. 0101/607. Ministerstwo zaleca stosowanie pewnych ulg zarówno dla kandydatów na czeladników, jak i dla kandydatów na mistrzów.

Ulg dla kandydatów na czeladników.

Art. 152 ust. 2 prawa przemysłowego postanawia, że izba rzemieślnicza w poszczególnych wypadkach może pozwolić uczniowi na zakończenie terminu przed upływem przepisane go (3-letniego) czasu nauki. Z tego uprawnienia izby rzemieślnicze mają korzystać w jaknajszerszej mierze. W tym celu izby rzemieślnicze mają podzielić wszystkie gałęzie rzemiosła na 3 grupy. Do grupy 1-szej należałyby te gałęzie rzemiosła, w których nauka trwałaby nadal 3 lata (jak dotąd). Grupa 2-ga obejmowałaby zawody rzemieślnicze, w których czas nauki byłby skrócony do 2½ roku. Jeszcze krótszy, bo 2-letni czas nauki, obowiązywałby dla grupy 3-iej.

Niezależnie od tych ulg izby rzemieślnicze zostały upozwaznione do dalszego skracania czasu nauki do 1½ a nawet do 1-go roku, o ile uczeń ukończy specjalny kurs doszkalaający zawodowy w instytucie doskonalenia zawodowego.

Ponieważ w bardzo licznych wypadkach terminatorzy w czasie wojny zagubili umowy o naukę, Ministerstwo zaleca izbom rzemieślniczym, aby nie żądały od tych osób przedłożenia takiej umowy przy zgłaszaniu się do egzaminu. Izby mają zadowolić się przedstawieniem świadectwa ukończenia terminu, stwierdzającego długość czasu odbywanej nauki.

W ten sposób droga do egzaminu czeladniczego została dla wielu gałęzi rzemiosła skrócona do 1½ a nawet do 1 roku. O taki okres czasu ma kandydat skróconą drogę do osiągnięcia dyplomu mistrzowskiego, czyli do usamodzielnienia się w rzemiośle z prawem kształcenia terminatorów. W normalnych warunkach do osiągnięcia dyplomu mistrzowskiego wymagany był czas wyczekiwania 6-letni (3 lata nauki i 3 lata praktyki czeladniczej), a przy niektórych gałęziach rzemiosła nawet dłuższy.

Ulg dla kandydatów na mistrzów.

Do egzaminu mistrzowskiego wymagana jest 3-letnia praktyka czeladnicza. Czas tej praktyki liczyło się zawsze od dnia złożenia egzaminu czeladniczego. Ministerstwo Przemysłu i Handlu w instrukcji z dnia 12. VII. 1938 r. wyjaśniło, że w wypadkach długoletniego zatrudnienia w danym rzemiośle przed uzyskaniem dyplomu czeladniczego, dopuszczalne jest doliczenie do praktyki czeladniczej, odbytej po złożeniu egzaminu, także lat praktyki odbytej przed egzaminem. W nowym reskrypcie z dnia 7. V. 1945 r. Ministerstwo Przemysłu powołuje się na swoje dawne zarządzenie i poleca przyjąć jako zasadę ogólną, że do egzaminu mistrzowskiego może być dopuszczony czeladnik, który wykaże się, że pracował po złożeniu lub przed złożeniem egzaminu w charakterze czeladnika lub pomocnika przez okres 3-letni. Wyjaśnienie to jest ważne dla tych wszystkich młodych rzemieślników, którzy nie złożyli egzaminu czeladniczego wskutek wojny. Uczniowie, którzy wstąpili w naukę rzemiosła w latach 1936, 1937, 1938 i 1939 byłiby normalnie składali egzamin w latach 1939, 1940 i 1941. Wojna jednak temu przeszkodziła nawet w tych wypadkach, gdy uczeń podczas okupacji w tym samym warsztacie pracy był czynny bez przerwy. Niemcy bowiem Polaków do normalnych egzaminów rzemieślniczych na ziemiach zachodnich w ogóle nie dopuszczali, traktując ich w najlepszym wypadku jako robotników fachowych. Wszystkie powyższe wymienione roczniki powinny według wyjaśnienia Ministerstwa być potraktowane w sposób następujący: uczniów, któ-

rym czas składania egzaminu czeladniczego przypadł na okres wojny, należy policzyć jako praktykę czeladniczą do egzaminu mistrzowskiego czas od chwili, w której czeladnik w normalnych warunkach byłby poddał się takiemu egzaminowi. Tym uczniom, którzy wstąpili w naukę w roku 1936, należy liczyć praktykę czeladniczą od roku 1939. W ten sam sposób należy zaliczyć czas praktyki tym, którzy wstąpili w naukę w latach 1937 (od 1940 r.), 1938 (od 1941 r.) i 1939 (od 1942 r.).

Oczywiście, że ulgi te odnoszą się tylko do tych kandydatów, którzy mogą wykazać się nieprzerwanym tokiem pracy w danym zawodzie rzemieślniczym w czasie wojny.

Nic natomiast nie wspomina wymieniony reskrypt Ministerstwa o tych masach czeladników, które okupant przerzucił do robót, nie mających nic wspólnego z ich zawodem. Trudno zaliczyć młodemu ślusarzowi czas praktyki w okresie wojny w charakterze portiera do praktyki czeladniczej w ślusarstwie. Z drugiej strony nie z jego winy taka zmiana zawodu nastąpiła.

Kwestie te nie mogą być rozwiązane okólnikiem. Konieczne jest tu wydanie odpowiedniej ustawy, która wychodzić powinna z założenia, że w czasie obecnym nie stać nas na długoletnie szkolenie kadr rzemieślniczych.

W. G.

Wydzierżawianie obiektów przemysłu spożywczego osobom prywatnym

Sprawa wydzierżawiania osobom prywatnym obiektów przemysłu spożywczego uregulowana została zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dn. 29. 10. 1945 r., które podajemy poniżej w pełnym brzmieniu:

§ 1. Wydzierżawienie osobom prywatnym obiektów przemysłu spożywczego odbywa się komisyjnie.

§ 2. W komisji udział biorą:

1. Przedstawiciel wojewódzkiego Oddziału Tymczasowego Zarządu Państwowego,
2. Delegat Wojewódzki Ministerstwa Aprowizacji i Handlu a w razie braku delegata — przedstawiciel wojewódzkiego Wydziału Aprowizacji i Handlu,
3. Przedstawiciel Miejscowej Rady Narodowej,
4. Przedstawiciele partii politycznych, delegowani p.zez Komisję Porozumiewawczą Stronniectw,
5. Przedstawiciel Rady Związków Zawodowych i
6. Przedstawiciel samorządu gospodarczego (Izby Przemysłowo-Handlowej, względnie Izby Rzemieślniczej).

§ 3. Uchwały Komisji zapadają absolutną większością głosów. Podpisy przedstawiciela wojewódzkiego oddziału Tymczasowego Zarządu Państwowego oraz wojewódzkiego delegata Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, a w razie braku delegata — przedstawiciela Wojewódzkiego Wydziału Aprowizacji i Handlu, są niezbędne dla ważności uchwał.

§ 4. Komisja wypowiada się co do kwalifikacji fachowej i obywatelskiej osoby, której obiekt ma być wydzierżawiony — oraz w sprawie wysokości i tenuty dzierżawnej.

§ 5. Tenuta dzierżawna nie może być określona w kwocie mniejszej niż wskazana we wniosku, złożonym przez wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 6. Pozostałe warunki umowy dzierżawnej określa delegat wojewódzki Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, a w razie braku delegata — przedstawiciel Wojewódzkiego Wydziału Aprowizacji i Handlu.

§ 7. Ministerstwo Aprowizacji i Handlu zastrzega sobie prawo kontroli gospodarki dzierżawnej pod względem technicznym i finansowym; zastrzeżenie to ma być uwidocznione w umowie.

§ 8. Techniczna strona zawarcia umowy dzierżawnej należy do wojewódzkiego oddziału Tymczasowego Zarządu Państwowego.

§ 9. Celem zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa przed stratami, jakie mogą wynikać spowodu niedotrzymania warunków umowy przez dzierżawcę, należy w treści umowy umieścić punkt o karze wadialnej, obciążającej dzierżawcę.

§ 10. W umowie dzierżawnej należy również zastrzec, że dzierżawca będzie wykonywał umowę w ten sposób, aby maszyny i urządzenia techniczne były utrzymane w stanie zdatnym do pracy i nie były narażone na zniszczenie.

§ 11. Osobom prywatnym mogą być przez Komisję wydzierżawione tylko małe obiekty. Wydzierżawienie obiektów mogących zatrudnić przy pełnej ich zdolności produkcyjnej od 5 do 30 osób, wymaga zgody Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, objekty zaś, mogące zatrudnić więcej aniżeli 30 osób, nie mogą wogóle być wydzierżawione osobom prywatnym.

§ 12. Przy wydzierżawianiu obiektów przemysłu spożywczego osobom prywatnym mają pierwszeństwo z pośród osób, posiadających jednakowe kwalifikacje fachowe: zasłużeni w związku z walką o wyzwolenie Polski, repatrianci, inwalidzi wojenni i zdemobilizowani.

§ 13. Przy rozpatrywaniu wniosków o wydzierżawienie obiektów należy mieć na względzie, aby dotychczasowi posiadacze, o ile ci są fachowcami i w uruchomienie tych obiektów włożyli władze finansowe, celowe dla dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa, mieli pierwszeństwo przy uzyskaniu dalszej dzierżawy.

§ 14. Delegat wojewódzki Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, a w razie braku delegata — przedstawiciel Wojewódzkiego Wydziału Aprowizacji i Handlu ma obowiązek z końcem każdego miesiąca przedstawić Ministerstwu Aprowizacji i Handlu — Departamentowi Miejscowego Przemysłu Spożywczego wykaz obiektów wydzierżawionych z podaniem nazwisk dzierżawców oraz wysokości tenuty dzierżawnej.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Powołanie do życia Ministerstwa Ziem Odzyskanych

W Dzienniku Ustaw Nr. 51 z dnia 27 listopada 1945 r. ogłoszono dekret z dnia 13 listopada 1945 r. o Zarządzie Ziem Odzyskanych. Tym samym władze naczelne Państwa uwzględniły postulaty sfer gospodarczych, które niejednokrotnie dały wyraz w prasie, aby zagadnienia związane z „Zachodem” podporządkować specjalnemu resortowi ministerialnemu.

Dekret powołuje do życia Ministerstwo Ziem Odzyskanych i to na okres przejściowy, dopóki tego wymagać będą potrzeby nadzwyczajne.

Państwowy Urząd Repatriacyjny został włączony do Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

Zakres działania Ministerstwa:

1. Opracowywanie wytycznych polityki Państwa na ziemiach odzyskanych oraz planu ich zagospodarowania,
2. przeprowadzenie planowej akcji osiedleńczej,

3. zaopatrywanie ludności w przedmioty, służące do zaspokojenia jej potrzeb gospodarczych,
4. zarząd mieniem poniemieckim.

Szczegółowe przepisy wykonawcze opracują zainteresowane resorty ministerialne.

Prawodawstwo.

Na ziemiach odzyskanych obowiązują te przepisy prawne, które mają moc obowiązującą na obszarze sądu okręgowego w Poznaniu, a w zakresie prawa pracy — ustawy obowiązujące na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Władze.

Władzę na ziemiach odzyskanych sprawują wojewodowie i starostowie. Wojewodów mianuje i odwołuje Rada Ministrów na wniosek Ministra Ziem Odzyskanych, a starostów mianuje i odwołuje Minister Ziem Odzyskanych na podstawie wniosku wojewody.

Dekret obowiązuje z dniem 27 listopada 1945 r.

Zmiana taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej

Z dniem 1 grudnia br. weszły w życie zmienione stawki taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Taryfa pocztowa:

List zwykły	3,— zł	list zwykły zagran.	6,— zł
polecenie listu krajowego	3,— zł	zagranicznego	5,— zł
kartka	1,50 zł	kartka zagraniczna	3,— zł
Paczka 5 kg do 100 km	— 9,— zł	do 300 km	13,— zł
Paczka 5 kg do 500 km	— 18,— zł	powyżej 500 km	20,— zł

Przekazy pieniężne do	25,— zł	—	2,— zł
"	100,— zł	—	5,— zł
"	500,— zł	—	10,— zł
"	1000,— zł	—	15,— zł
"	2000,— zł	—	20,— zł

Kolportaż od dziennika 20 groszy, od innego czasopisma 50 gr.

Taryfa telegraficzna:

Opłata od słowa telegramu zwykłego została podniesiona z 1,— zł na 2,— zł.
Opłata zasadnicza (stała) w wysokości 5,— zł od telegramu pozostała bez zmiany. W telegramach pilnych opłatę za wyraz liczy się podwójnie.

Taryfa telefoniczna:

Opłaty za założenie telefonu pozostały bez zmian. (w Poznaniu wynoszą one w strefie I-ej 900,— zł).

Zmianie uległy opłaty abonamentowe oraz opłaty za rozmowy telefoniczne.

Abonament miesięczny za telefon załączony do centrali z obsługą ręczną wynosi: przy ilości abonentów do 20 — 80,— zł, do 100 abonentów 90,— zł, do 400 — 120,— zł, do 2000 — 170,— zł, a przy ilości ponad 2000 abonentów — 200,— zł **miesięcznie**

Opłata za aparat dodatkowy przy tych samych warunkach wynosi miesięcznie 50,— zł, 60,—, 70,— i 80,— zł.

Abonament miesięczny za telefon załączony do centrali automatycznej wynosi: przy ilości do 100 abonentów 80,— zł, do 400 abonentów — 100,— zł, a przy ilości ponad 400 abonentów — 130,— zł miesięcznie. Ponadto za każdą rozmowę miejscową wykazaną przez licznik — 1,— zł.

Opłaty za aparat dodatkowy w sieciach automatycznych wynoszą 50,— zł, 60,— zł i 80,— zł, zależnie od ilości abonentów, załączonych do danej sieci.

Opłaty za rozmowy międzymiastowe wynoszą na odległość do 35 km — 12,— zł za 3-minutową rozmowę, na odległość do 50 km — 18,— zł, do 100 km — 24,— zł, do

200 km — 30,— zł, do 300 km — 36,— zł, do 400 km — 42,— zł, do 500 km — 48,— zł, a ponad 500 km — 60,— zł.

Rozmowy pilne kosztują podwójnie. **Rozmowa miejscowa** z rozmównicy publicznej kosztuje 5,— zł.

Urzędy państwowe, prasa, związki zawodowe i polityczne, zakłady naukowe i instytucje charytatywne korzystają z 50% zniżki przy telegramach, rozmowach telefonicznych i opłatach abonamentowych z wyjątkiem opłat wstępnych i instalacyjnych (opłaty za założenie telefonu).

Z kół pocztowych wyjaśnia się w sposób następujący motywy podwyżki taryfy opłat pocztowych:

Stawki taryfowe z przed grudnia br. były zbyt niskie i nie stały w żadnym stosunku proporcjonalnym do cen rynkowych naprzykład materiałów teletechnicznych, za które państw. przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” płaci bieżąco olbrzymie sumy. Celem uzyskania funduszków tak na zakup niezbędnych materiałów teletechnicznych jak i na dalszą odbudowę urządzeń telekomunikacyjnych — musiały być niektóre stawki za usługi pocztowe nieco podwyższone.

Jeżeli chodzi o zmianę taryfy telegraficznej — to obowiązująca dotychczas zbyt niska opłata telegraficzna spowodowała przerzucenie części wiadomości przeznaczonych dla korespondencji listowej na drogę telegraficzną. Nadmierny napływ depech w ostatnich czasach o niezwykłych długościach, przy **zupełnym nieprzestrzeganiu stylu telegraficznego, często o zupełnie błażej treści**, przeciążał linie telegraficzne i sprzyjał powstawaniu zatorów telegramów szczególnie w większych ośrodkach. Ilość nadanych słów na drodze telegraficznej osiągnęła ostatnio poziom przedwojenny. Poczta jednakże, mimo intensywnej odbudowy urządzeń teletechnicznych, dysponuje obecnie zaledwie częścią tych urządzeń, które miała przed wojną, gdyż okupant pozostawił nam urządzenia telekomunikacyjne w stanie zniszczonym.

Gromadzące się stopy telegramów mimo pracy telegrafu dniem i nocą, mimo pomocy radiotelegrafu i poczty lotniczej nie mogły być wysłane we właściwym czasie. Dlatego też wpływały liczne reklamacje.

W celu zapewnienia normalnego przebiegu depech musiały być zatem opłaty telegraficzne z konieczności podniesione. Dla klienteli, korzystającej z usług telegrafu, wysuwa się stąd wniosek, ażeby we własnym interesie telegramy nadawała tylko w razie istotnej potrzeby, w sprawach ważnych i pilnych z zachowaniem stylu telegraficznego (treść krótka i zwięzła).

B. J.

Czytelnicy piszą:

„Rywalizacja” handlu prywatnego z handlem spółdzielczym.

T. B. (Poznań) pisze nam w związku z wywodami, zawartymi w artykule Mgr. Z. Mielcarzewicza „Polityka podatkowa w świetle obecnej sytuacji gospodarczej” (patrz Nr. 3 „Tygodnika”):

„Jest rzeczą ze wszechmiar pożądaną, by każdy przedsiębiorca orientował się nie tylko w przepisach prawnych, ale i w znaczeniu, jakie władze przepisy te wprowadzające w życie — im przypisują. Dlatego też każdy z nas, praktyków gospodarczych, z dużym zainteresowaniem zapoznał się z opublikowanymi na łamach „Tygodnika Gospodarczego” uwagami Mgr. Z. Mielcarzewicza. W związku z tym artykułem nasunęły mi się jednak pewne uwagi. Pisze m. i. Mgr. Z. M.: „w walce konkurencyjnej — jeżeli tak można nazwać szlachetną rywalizację handlu prywatnego z handlem spółdzielczym — zwycięży najsprawniejsza usługa, oddana gospodarce społecznej.” Słusznie! Jednak z tym jednym zastrzeżeniem, że warunki walki konkurencyjnej, czy szlachetnej rywalizacji będą równe. Jeśli uwzględnić uprzywilejowaną obecnie pod każdym względem pozycję spółdzielczości (przywileje podatkowe, szczególne przywileje w nabyciu towaru) z jednej strony, jeśli wziąć pod uwagę z drugiej strony, że handel prywatny walczyć musi z licznymi trudnościami, o których zresztą autor w swoim artykule wspomina i jeśli uprzytomnić sobie wreszcie, że warunki

nabycia towaru wolno-rynkowego przez konsumenta w składzie spółdzielczym nie są bynajmniej korzystniejsze od warunków nabycia w składzie prywatnym — to każdy bezstronnie sędzia przyznać musi, że sam fakt utrzymywanie się w tej sytuacji handlu prywatnego, jak również poziom techniczny jego usług, dowodzą, iż pozycja spółdzielczości opiera się przede wszystkim na wspomnianych wyżej przywilejach, które jedynie umożliwiają jej konkurowanie wzgl. szlachetną rywalizację z handlem prywatnym.”

Warszawa—Poznań — 35 godzin podróży.

Z kół czytelników „Tygodnika Gospodarczego” donoszą nam:

„Pociąg Warszawa—Poznań, który wyjść miał z Warszawy w piątek 7 grudnia o godz. 22,40 wyszedł w sobotę o godzinie 20,50. W międzyczasie delegacje pasażerów, które chodziły do dyspozytury ruchu oraz do naczelnika ruchu, otrzymywały każdorazowo odpowiedź, że pociąg „za godzinę odejdzie”. Pociąg ten przyjechał do Poznania w niedzielę 9 grudnia o godz. 10 z minutami. Pytamy, kto ponosi odpowiedzialność za tego rodzaju „urozmaicenia” komunikacyjne, przede wszystkim zaś za brak orientacji w faktycznej możliwości wyjazdu pociągu?”

Podając powyższe głosy z kół naszych czytelników, stwierdzamy, że łamy „Tygodnika” są otwarte dla dyskusji, mogącej oświetlić istniejące bolączki życia gospodarczego i przyczynić się w ten sposób do jego normalizacji.

Wiadomości różne i komunikaty:

Import kompensacyjny surowców i półfabrykatów z Szwajcarii, Francji i Belgii dla przemysłu poznańskiego.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu prosi firmy, które mają pilne zapotrzebowanie na surowce lub półfabrykaty potrzebne dla produkcji przemysłowej z Szwajcarii, Francji i Belgii, o zgłoszenie tegoż w Izbie.

Izba ma zamiar import tych artykułów kompensować eksportem pewnych artykułów ze swego okręgu.

Z początkiem stycznia 1946 r. wyjeżdża z ramienia Związku Eksporterów Ziemniaków — 2 delegatów do wymienionych krajów, celem zawarcia transakcji eksportowych. Delegaci ci mogliby ewtl. również na miejscu, o ile im na to czas pozwoli, uzgodnić sprawę importu zgłoszonych artykułów z firmami zagranicznymi.

W związku z tym prosimy złożyć zgłoszenia importowe możliwie spiesznie, z podaniem obecnych cen zagranicznych a conajmniej zagranicznych cen z roku 1939, jak również adresów swych dostawców, jeżeli możliwe również konkretnych ofert zagranicznych. — Poza tym firmy winny zgłosić się w Izbie Przemysłowo-Handlowej celem omówienia technicznej strony załatwienia transakcji kompensacyjnej. —

Numery rejestracyjne dla samochodów osobowych i ciężarowych.

Jak nas informuje Państwowy Urząd Samochodowy w Poznaniu przedłużono ważność próbnych numerów rejestracyjnych do dnia 15 stycznia 1946 r. tak dla samochodów osobowych jak i ciężarowych. Numery próbne obowiązują na całym terenie Rzeczypospolitej. Zainteresowani winni skomunikować się z Państwowym Urzędem Samochodowym w Poznaniu przy ul. Pocztowej i uzyskać przedłużenie istniejących już próbnych numerów.

Dekret o majątkach opuszczonych i porzuconych.

Tak bardzo Czytelników naszych interesującego tematu przepisów o majątkach opuszczonych i porzuconych oraz działalności T. Z. P. nie poruszamy na razie w „Tygodniku” tego względu, że nowy dekret, regulujący te sprawy, ukazać się ma w najbliższym czasie. Zagadnienie to omówimy szczegółowo z uwzględnieniem przepisów nowego dekretu, natychmiast po jego ukazaniu się w Dzienniku Ustaw R. P.

Kupcy branży samochodowej organizują się

W ostatnich dniach zorganizował się Komitet Organizacyjny Zrzeszenia Kupców Branży Samochodowej na ziemiach Polski Zachodniej. Wychodząc z założenia, że istnieje obecnie pilna konieczność uregulowania zagadnienia zwiększenia tempa motoryzacji kraju, a w związku z tym również racjonalnego ujęcia obrotu samochodami i akcesoriami samochodowymi, postanowiono w jak najkrótszym czasie zorganizować Zrzeszenie branży samochodowej na ziemiach Polski Zachodniej, obejmujące swoją działalnością województwa: poznańskie, pomorskie, gdańskie, śląsko-dąbrowskie i dolnośląskie.

Zadaniem nowej organizacji będzie współpraca z władzami nad zagadnieniami usprawnienia obrotu pojazdami mechanicznymi i przyspieszenia tempa motoryzacji. Komitet Organizacyjny apeluje do wszystkich zainteresowanych o podanie adresów do dnia 6. 1. 1946 r. pod adresem: Wielkopolski Związek Zrzeszeń Kupieckich w Poznaniu, ul. Mickiewicza 31. Zebranie konstytucyjne Zrzeszenia odbędzie się w niedzielę, dnia 20. 1. 1946 r. w sali posiedzeń Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu.

Zrzeszenia Kupieckie w Krotoszynie, Lesznie i Śremie pracują wzorowo.

W związku z przeprowadzoną przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Poznaniu rejestracją przedsiębiorstw na prowincji szereg zrzeszeń kupieckich został przez Izbę przyciągnięty do współpracy przy rejestracji. Pragniemy stwierdzić na tym miejscu, że Zrzeszenia w Krotoszynie i Śremie przeprowadziły rejestrację w sposób wzorowy, dając tym samym dowód swej sprężystości organizacyjnej.

Zrzeszenie Kupców w Lesznie zorganizowało zbiorowy abonament „Tygodnika Gospodarczego” dla swoich członków (25 prenumerat), dając dowód zrozumienia roli, jaką dla kupiectwa naszego ma „Tygodnik”, jako stały informator i doradca. Wyrażamy przekonanie, że dalsze Zrzeszenia Kupieckie kontynuować będą tę akcję, rozpoczną przez Zrzeszenie Kupców w Lesznie.

Przegląd prasy gospodarczej.

„Wiadomości Gospodarcze” Warszawa, Zgoda 7, miesięcznik, wydawany przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Warszawie i Naczelną Radę Zrzeszeń Kupieckich R. P. Nr 1 ukazał się w listopadzie i zawiera m. i. następujące artykuły: M. Hartwig — Samorząd gospodarczy a odbudowa kraju; Zbigniew Ehrenberg — Zadania Izby Przemysłowo-Handlowych w gospodarce planowej; S. Barcikowski — Handel po wojnie.

„Życie Gospodarcze” Katowice, 3 Maja 23 dwutygodnik, wydawany przez Spółdzielnię Wydawniczą „Życie Gospodarcze”. Nr. 1 ukazał się dn. 5 grudnia b. r. i zawiera m. i. następujące artykuły: J. Mańkowski — Na przełomie; Dr. A. Wrzosek — Odra i Wisła; Dr. A. Grodzicki — Powojenne problemy polityczno-gospodarcze; inż. B. Krupiński — Wielki przemysł — wielkie zagadnienia; inż. W. Żółkowski — Nowe drogi hutnictwa; Dr. R. Bereś — Ural w gospodarce radzieckiej i i.

„Przegląd Zachodni” Poznań, ul. Chełmońskiego 1 m. 7/8 wydawany przez Instytut Zachodni zamieszcza w Nr. 4/5 (październik-listopad 1945) następujące artykuły dot. zagadnień gospodarczych: J. A. Wilder — O racjonalną politykę gospodarczą na ziemiach odzyskanych; J. Zdzitowiecki — Bałtyk (szkic gospodarczy); L. Gustowski — Pomorze Zachodnie między pierwszą a drugą wojną światową (1918—1945).

Dr. Feliks Widy-Wirski: Polska i rewolucja

W tych dniach ukazała się na półkach księgarskich książka Dr. Feliksa Widy-Wirskiego p. t. „Polska i rewolucja”. Tematem książki tej są głębokie przemiany, które przeorały nasze życie i które zadecydować muszą o kształtującej się przyszłej rzeczywistości polskiej. Książka ta zainteresuje niewątpliwie każdego, komu nie są obce problemy polskiej współczesności.

„Tygodnik Gospodarczy” stałym doradcą przedsiębiorcy.

Publikowane w „Tygodniku” artykuły, omówienia i teksty ustaw, rozporządzeń itd. stanowią materiał informacyjny, który przydać się może przy prowadzeniu przedsiębiorstwa — także w przyszłości. Dlatego też jest rzeczą pożądaną przechowywać bieżące numery „Tygodnika”. Zbiór numerów „Tygodnika” będzie wtedy stałym doradcą przedsiębiorcy.

„Tygodnik” przechowywać można w segregatorach, skoroszytach itd. W tym celu margines, z lewej strony jest nieco szerszy, kreska zaś na lewym marginesie strony pierwszej każdego numeru ułatwi właściwe umieszczenie dziurek, umożliwiających wpięcie do segregatora czy skoroszytu.

Redakcja: Izba Przemysłowo-Handlowa
w Poznaniu, ulica Mickiewicza 31
Tel.: 78-62, 23-65, 23-66

Ogłoszenia przyjmuje „PAR” Polska
Agencja Reklam Fr. Krajna —
Spadkobiercy Poznań, ul. Fr. Rataj-
czaka 7 — Tel. 30-80 i oddz. Kraków
Rynek Gł. 46 — Tel. 503-66

Administracja: Księgarnia Wilak Po-
znań, ul. Kantaka 10 — Tel. 44-40
Konto P. K. O. — V - 4085
Cena numeru 10,— zł, prenumerata
kwartalnie 100,— zł

„CHEMERGON”

Fabryka chemiczno-farmaceutyczna
Poznań, ul. Fabryczna 31 — Tel. 21-70

poleca ogólnie znanej jakości preparaty:

puder dziecięcy „Wanolan”

pudry kosmetyczne „Wanolan”

we wszystkich odcieniach

Baby-Cream „Wanolan”

balsam mentolowy złożony

cukierki Eu-Mint

przeciw kaszlowi i chrypcie

St. Barelkowski

Hurtownia Kolonialna

Poznań Szyperska 1 :: telefon 18-08

Krzesa

taborety

stoły biurowe

i inne

poleca

Fabryka Mebli

Antoni Tabaka

Swarzędz pow. Poznań

Wszelkie LAKIERY

dla celów malarskich i przemysłowych,

KITY

i artykuły techniczno-chemiczne

poleca

Poznańska Fabryka Lakierów

POZNAŃ, ulica Św. Wawrzyńca nr 47

Telefon nr 21-20

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU
CENTRALA ŻELAZA I STALI

Skład Stali Szlachetnej w Poznaniu ul. Św. Marcina 61

Telegr.: Stal-Poznań

Telef.: 29-30 29-31

dostarcza:

Stale szlachetne: stal szybkotnącą, narzędziową stopową i niestopową, konstrukcyjną stopową i niestopową, maszynową gatunkową (oznaczoną markami lub znakami fabrycznymi), stal SM o wytrzymałości ponad 60 kg, wszelkie gatunki stali nierdzewnych i kwasoodpornych, resorową stopową i niestopową o wytrzymałości ponad 60 kg i to tak w prętach jak i arkuszach lub taśmach;

Odlewy stalowe — od najmniejszych seryjnych począwszy do wagi 40 ton sztuka;

Odkucia i wykroje, wyroby stalowe itp., jedno i drugie w stanie surowym lub obrobionym;

Druty gołe do spawania;

Elektrody powlekane do spawania elektr.;

Rurki cienkościenne;

Bednarke zimnowalcowaną.